

راه اندازی کانالی با هدف شناساندن کتابخانه‌ها

اقدام دیگری که نشان دهنده بهره گیری مطلوب از اینترنت و فضای مجازی است، راه انداختن یک کانال الکترونیکی است با هدف شناساندن ظرفیت‌های مطالعاتی و کتابخانه‌های محل؛ اقدامی که این بار توانسته است بین دنیای کتاب و ادبیات با دنیای مجازی ارتباط برقرار کند. صیدی که خودش به خواندن کتاب‌های تاریخی و موضوعات مربوط به کارش علاقه دارد، می‌گوید: «کتابخانه‌های این منطقه جزو ناشناخته‌ترین نقاط است. خیلی‌ها نمی‌شناسند و اسم و اطلاعاتی از کتاب‌ها و کتابخانه‌های موجود ندارند. کسانی هم که دنبالش هستند، شناخت خوبی از آدرس و ظرفیت‌های آنجا ندارند؛ به همین دلیل تصمیم گرفتیم برای تمامی کتاب‌های موجود در کتابخانه‌های منطقه، یک بانک اطلاعاتی تشکیل بدهیم و تمام اطلاعات مربوط به کتابخانه‌ها را در آن بگنجانیم.» و برای این کار عزمش را جزم کرده و به تکتک کتابخانه‌های محل سرک کشیده و زیربوم کتاب‌های آنجا را درآورده است و حالا این اطلاعات قرار است از طریق نرم افزار تلگرام، با افراد به اشتراک گذاشته شود، طوری که بعد از معرفی کامل کتابخانه‌ها، طبقه‌بندی موضوعی و در نهایت عناوین کتاب‌ها نیز پوشش داده شود و یک جست‌وجوی ساده بتواند اطلاعات لازم را به فرد بدهد. او اضافه می‌کند: «حتی تصمیم گرفته‌ایم موافقت تمام کتابخانه‌ها را بگیریم تا افراد با یکبار عضویت در یکی از کتابخانه‌ها، بتوانند از سایر کتابخانه‌ها هم استفاده کنند.»

فرهیختگان محله هم هست، از طرحی می‌گویند که تصمیم گرفته‌اند برای افزایش مشارکت شهروندی در امور شهری و تصمیم‌گیری‌ها، اجرایش کنند؛ طرحی که مصداق روشنی است از استفاده درست از دنیای مجازی: «مشارکت هر چه بیشتر مردم محل در تصمیم‌گیری‌های مختلفی که می‌شود، همیشه دغدغه شورای اجتماعی محلات بوده است.

ما نشستیم و عقلتان را روی هم گذاشتیم تا ببینیم برای حل این مشکل چه باید کرد. خیلی‌ها می‌گفتند تعداد جلسات بیشتر شود و در هر جلسه، اعضا بیایند و افراد و تشکلهای فعالی را که می‌شناسند، معرفی کنند تا بچه‌های شورابیشتر یکدیگر را بشناسند و ارتباط بهتری با هم برقرار کنند اما واقعیت این است که افزایش تعداد جلسات، خودش یک معضل دیگر است.

هماهنگی زمان برای تعداد زیادی از افراد، خیلی سخت و زمان‌بر است. این عوامل در نهایت باعث شد تا به این فکر بیفتیم که یک گروه تلگرامی برای بچه‌های شورای اجتماعی هر محله راه بیندازیم. حالا اعضا رزومه می‌دهند. خودشان را معرفی می‌کنند و از علایق، مهارت‌ها و فعالیت‌هایشان می‌گویند. دیگر تمام بحث‌ها آنجا مطرح می‌شود.

اگر حرف‌و حدیثی باشد، می‌گویند و نظرها و پیشنهادها ایشان را مطرح می‌کنند. در نهایت در طول جلسه حضوری، تمام بحث‌ها در طول هفته جمع‌بندی می‌شود و به این صورت، جلسه حضوری تبدیل به یک نشست خیلی کاربردی و اجرایی می‌شود. در حال حاضر داریم برای اجرای این طرح، رزومه‌گیری می‌کنیم. این اتفاق خوبی است و می‌تواند برای سایر محلات هم الگوی خوبی باشد.»

حالا یک نفس راحت می‌کشیم

صیدی از واکنش‌ها و بازخوردهایی که در این مدت دیده است، نیز این گونه می‌گوید: «واقعیت این است که در بحث بسیار گسترده فضای مجازی، خیلی سخت است که بشود در کوتاه مدت، بازخوردهای عالی گرفت اما در حد وسیع خودمان، بله، بازخوردهایی که می‌گیریم، راضی کننده است.» به صندلی‌اش تکیه می‌دهد، می‌خندد و می‌گوید: «الان دیگر یک نفس راحت می‌تواند بکشند!» و مصداق این نفس کشیدن هم می‌شود داستان یک پدر همیشه نگران: «باور کنید اینجاست که پدربزرگ و گلابه می‌کرد از اینکه دخترش همیشه سرش در گوشی‌اش است و او اصلاً متوجه نمی‌شود که دخترش این همه وقت در این جعبه کوچک، مشغول انجام چه کاری است. آمد کلاس‌های مقدماتی ما را گذراند. بعد دخترش را هم آورد. حالا بعد از اینکه مدتی گذشته و دیگر تاحدودی چم‌وخم کار دستشان آمده است، استفاده از فضای مجازی برایشان با رعایت اصول و برنامه‌ریزی‌هایی همراه شده است. طبق زمان‌بندی کار می‌کنند و استفاده تحقیقاتی و مناسب هم از این فضا دارند.»

استفاده درست از فضای مجازی و مشارکت مردم

کار البته به همین آموزش و برگزاری کلاس‌ها ختم نمی‌شود. مرتضی صیدی که رابط

آینده نزدیک قرار است در ابعاد وسیع‌تر و با پوشش دادن تمام محلات منطقه، پیگیری شود. این طرح با همان مباحث بنیاد جهانی ICDL شروع می‌شود و با ورود به شاخه‌های تخصصی فناوری اطلاعات ادامه پیدا می‌کند.

آموزش در مسیر اشتغال

آموزش هم‌زمان دانش‌تئوری و مهارت عملی، اتفاقی است که اینجاست افتد. کشیدن یک سرک کوتاه در محیط آموزشگاه هم همین را می‌گوید؛ یک کلاس مجهز به سیستم و دیتا و پروژکتور برای آموزش‌های عملی و کلاس بغل دستی‌اش که میز و صندلی‌های چیده شده در آن می‌گوید اینجا هم محل تشکیل کلاس‌های تئوری است. در حال حاضر اینجاست که در ش‌به‌روی تمام کسانی که به یادگیری در این حوزه علاقه‌مند هستند، باز است؛ چه افرادی که از سر اجبار و نیاز شغلی می‌خواهند آموزش ببینند، چه افرادی که علاقه دارند و چه افرادی که فکر می‌کنند این مهارت‌ها در آینده به دردشان می‌خورد. صیدی می‌گوید: «ما هدفمان این است که فرد بعد از گذراندن این دوره‌ها بتواند برود سر کار. به همین منظور یک بانک اطلاعاتی از شغل‌هایی که در این اطراف وجود دارد، تشکیل داده‌ایم و افراد بر حسب مهارتی که آموخته‌اند، می‌توانند در حوزه مدنظرشان مشغول به کار می‌شوند. حالا این حرفه می‌تواند فوتوچاپ باشد یا مثلاً کار با نرم‌افزارهای حسابداری. همین الان هستند کسانی از هنر جوها که در نیمه دوم کلاس به صورت کارآموز در جایی مشغول به کار می‌شوند.»

واقعیت این است که در بحث بسیار گسترده فضای مجازی، خیلی سخت است که بشود در کوتاه مدت، بازخوردهای عالی گرفت اما در حد وسیع خودمان، بله، بازخوردهایی که می‌گیریم، راضی کننده است.» به صندلی‌اش تکیه می‌دهد، می‌خندد و می‌گوید: «الان دیگر یک نفس راحت می‌تواند بکشند.»

